

καὶ ἀνεπίστου τύχης, ἐὰν μάλιστα ὁ κάτοχος αὐτοῦ τύχη φιλόφρων ἄνθρωπος. Τοῦτο μαρτυρεῖ τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον.

Ἡ δούκισσα Berry, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Γαλλίας, μεταβάσα εἰς τὴν βράπτριάν της καὶ ἔχουσα ἀνάγκη νὰ παραμείνῃ ἐπ' ὀλίγον, ἀπέπεμψε τὴν ἀμαζάν της. Ἄλλ' ὅτε ἐπανήρχετο οἶκοι, βροχὴ βραγδαία κατέλαθεν αὐτήν. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν νεανίας τιμίου ἐξωτερικοῦ πλησιάζει φιλοφρόνως καὶ προσφέρει εἰς τὴν δούκισσαν νὰ τὴν συνοδεύσῃ παρέχων αὐτῇ σκέπην ὑπὸ τὴν ὀμβρέλλαν του. Ἡ πρότασίς του γίνεται δεκτὴ.

Ἡ δούκισσα εἶχε τοὺς κομψότερους πόδας, τὸ ἀνάστημα βραδινὸν καὶ ἀρμονικόν, ὠραίαν ξανθὴν κόμην καὶ τὸ ἐπαγωγότατον μεδίαιμα. Τόσαι χάριτες δὲν ἠδύναντο νὰ μὴν ἐμβάλωσιν εἰς περιεργίαν τὸν νεανίαν περὶ τῆς ταυτότητος αὐτῆς. Ἐρωτᾷ λοιπὸν κατ' ἀρχάς τὴν διευθύνσιν τῆς κατοικίας της: — Πλησίον τῆς πλατείας Beauvau, ἀπαντᾷ ἡ κυρία. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν τοῦ ἀρκεῖ, καὶ ἐξακολουθεῖ.

— Ὁ κύριος σύζυγός σας εἶνε ἴσως ὑπάλληλος ὡς ἐγώ;

— Μάλιστα.

— Εἰς κανὲν ὑπουργεῖον;

— Ὅχι.

— Εἰς καμμίαν Τράπεζαν;

— Ὅχι.

— Εἰς κανὲν ἐμπορικὸν κατάστημα;

— Ὅχι.

— Εἰς συμβολαιογραφεῖον;

— Ὅχι. Ἐργάζεται εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Ταῦτα διαλεγόμενοι εἶχον φθάσει πλησίον τῶν Ἡλυσίων, ὅπου κατῴκει ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου, σύζυγος τῆς δουκίσσης.

Ὁ ὑποχρεωτικὸς νεανίας παρακαλεῖ τὴν δούκισσαν νὰ κρατήσῃ τὴν ὀμβρέλλαν ἵνα διέλθῃ τὴν μεγάλην ἀσκεπῆ αὐλὴν τῶν ἀνακτόρων, δώσας εἰς αὐτὴν καὶ σημείωσιν τῆς κατοικίας του ἵνα τῷ τὴν ἀποστείλῃ.

Τὴν ἐπιούσαν ὁ νέος βλέπει ἀπροσδοκῆτως ἐρχόμενον εἰς ἐπίσκεψίν του τὸν δοῦκα τοῦ Berry αὐτοπροσώπως κομίζοντα τὸ ἀλεξιβρόχιόν του, ὅπερ παραδίδει εἰς αὐτὸν καὶ μετ' αὐτοῦ ἐν χαρτοφυλάκιον, ἐφ' οὗ ἡ πρώτη τῶν δεσποινῶν τῆς Γαλλίας εἶχε κεντήσει τὴν λέξιν: *Εὐχαριστῶ*.

Ἐντὸς δὲ τοῦ χαρτοφυλακίου ὁ ἐκπεπληγμένος νεανίας εὔρε τὸν διορισμὸν αὐτοῦ εἰς θέσιν ἀνωτέραν, ἧς κατεῖχεν ἕως τότε.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις εἶνε ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας, προσήκει βεβαίως τὸ καθῆκον νὰ πορίζῃ πάντα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν αἰγίδα

καὶ τὴν πρόνοιαν αὐτοῦ διατελοῦντας· ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ ἀποβαίνουσι μάταιαι καὶ ἀνεπαρκεῖς, ὅταν ἡ γυνὴ ἀγνοῇ τὴν μεγάλην τέχνην τοῦ οἰκονομεῖν. Ἡ οἰκονομία, ἡ φειδῶ εἰς τὰ μέτα, ἅτινα φέρουσι τὴν εὐμάρειαν ἐν τῷ οἴκῳ διὰ τῆς δικτηρίσεως τῆς τάξεως καὶ ἀποφυγῆς τῆς γλισχροῦτητος.

Οὐδεμία οἰκία τηροῦσα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αὐτῆς τάξιν εἶνε πτωχὴ ἀληθῶς· ὡς καὶ ἄνευ τάξεως οὐδεμία οἰκία εἶνε πράγματι πλουσία. Ἀσφαλέςτατον δὲ μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς εὐδαιμονίας, ἣτις προέρχεται ἐκ τῆς ἐν τῷ οἴκῳ εὐμαρείας, εἶνε ἡ ἐν αὐτῷ ἀπαράβατος τήρησις τῆς οἰκονομίας, τῆς τάξεως.

Εἰς τὴν γυναῖκα δὲ μάλιστα προσήκει ἡ διοικήσις τῆς οἰκίας· αὐτὴ εἶνε ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς τοῦ οἴκου. Καὶ ὅταν διὰ τῆς καλῆς καὶ σώφρονος διοικήσεως αὐτῆς ἀποκαταστήσῃ τὸν οἶκον, οἷος πρέπει νὰ εἶνε, ἐμπνεῖ εἰς τὸν ἄνδρα πλήρη ἐμπιστοσύνην καὶ γίνεται ὁ σύμβουλος αὐτοῦ εἰς πᾶσάν του ὑπόθεσιν καὶ εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησιν. Διὰ τῆς ἐν τῷ οἴκῳ τάξεως ἡ γυνὴ κατορθώνει καὶ ἄλλο οὐχ ἥττον ἀξιόλογον ἀγαθόν, νὰ κρατῇ τὸν ἄνδρα εἰς τὴν οἰκίαν· διότι ἡ τάξις ἐπιφέρει ἐν τῷ οἴκῳ τὴν ἄνεσιν, εὐκοσμίαν, καὶ καθιστᾷ αὐτὸν εὐχάριστον εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις καθιστᾷ αὐτὸν κεκτητικῶς ἐκ τῆς ἐργασίας.

Πόσοι ἐργάται συγχάζοντες εἰς τὰ καπηλεῖα, πόσοι ὑπάλληλοι καὶ ἐμποροὶ διερχόμενοι τὰς ἐσπέρας τῶν εἰς τὰ καφενεῖα, δὲν πράττουσι τοῦτο διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἡ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν ὑπάρχουσα ἀκαταστασία καθιστᾷ εἰς αὐτοὺς δυσάρεστον τὴν διαμονήν.

Τρεῖς εἰσὶν οἱ κυριώτατοι κανόνες, οἵτινες πρέπει νὰ τηρῶνται ἐν τῷ οἴκῳ πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας χρόνου, ματαίας ἐργασίας καὶ συγχύσεως, οἱ ἐπόμενοι:

Νὰ γίνεται *κάθε πρᾶγμα ἔς τὸν καιρὸν του*.

Νὰ χρησιμοποιῆται πᾶν πρᾶγμα εἰς τὸν σκοπὸν δι' ὃν κατεσκευάσθη.

Νὰ τίθεται πᾶν πρᾶγμα εἰς τὴν θέσιν του.

Κ· Φ**

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἐξάλειψις τῶν ἐκ μελάνης κηλίδων.

Πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ἐπὶ τοῦ πατώματος ἢ τῶν ἐπίπλου κηλίδων μελάνης χύσατε σταγόνας τινὰς νιτρικοῦ ὀξέος εἰς κοχλιάριον καφφέ· ἀφοῦ δὲ υγρᾶνετε τὴν κηλίδα τῆς μελάνης διὰ θερμοῦ ὕδατος καὶ τρίψετε μετ' ὀπίον, ἀλείψατε διὰ χρωστήρος αὐτὴν μετ' ὁξὺ, φροντίζοντες ἵνα, ἅμα ἐξαφανισθῇ ἡ μελάνη, τρίψητε ἀμέσως μετ' ὀπίον βρεγμένον εἰς ὕδωρ ψυχρὸν· ἄλλως θὰ μείνῃ λευκὸν σημεῖον, τὸ ὁποῖον δυσκόλως θέλει ἐξαλειφθῆ.